ÇOCUK
YUVASI
AYLIK ÇOCUK MECMUASI
EYLÜL-1967 - YIL-6 SAYI 67 100 Krş.

ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

Türk Ticaret Bankası
Kültür Yayın Ltd. Ort. adına
Sahibi: NAFİZ ERGENELİ

Hazırlıyan ve Yazı işlerini
fiilen idare eden:
NURAN D. ŞENER

TELEFON: 44 06 26

Resim işleri:
ALİ AKTAŞ

Basıldığı yer:
DURAN OFSET Matbaası

İDARE: Kültür Yayın Ltd.
Ort. Türk Ticaret Bankası
Galatasaray - İstanbul

ABONE: Yıllık abone bedeli 10 Liradır. Bütün Türk Ticaret Bankası Şubelerinde abone kaydedilir. Banka Şubesi olmayan yerde abone olmak isteyenler mecmuanın adresine 10 Lira göndererek abone olabilir.

Kapak Resmi:
Hilal Sengün
Tünay Şengün
Mükerrem Aysak
Fotoğraf: H. ŞARMAN

ÇOCUK YUVASI
TÜRK TİCARET BANKASI'nın
BİR KÜLTÜR HİZMETİDİR.

ÇOCUKLAR İÇİN

İLK TÜRK Paraşütçüsü

BİNFEN AHMET Trabülüsgarbe sürgün gideli bir kaç yıl olmuştu... Osmanlı imparatorluğunda, yine Dördüncü Murat padişahtı. Binfen Ahmedin çıraklarından Lâgari Hasan Çelebi, ustası Binfen Ahmedin Sarayburnundan Üsküdara kadar uçtuğunu gözleriyle görmüş, fakat onun aşağıya nasıl ineceğini merak ederek kendi kendine düşünmeğe başlamıştı. Çünkü ustası Binfen Ahmet öyle yükseklere çıkamamış, alçaktan uçtuğu halde bin bir güçlükle yere inebilmişti. Acaba yükseklerden aşağıya kolayca inebilmek için ne yapmak gerekti?..

Lâgari Hasan Çelebi, uzun çalışmalardan sonra gökyüzünden yere kuş gibi inmenin bir çaresini buldu. Barut kuvveti ile kendi kendine yaptığı bir çok denemelerden sonra "Zavallı ustamız Binfen Ahmedin icadını nihayet ben tamamladım" diye sevinmiye başladı. Mahallede, kahvede, yolda önüne gelen ahbaplarına, göğsünü kabârta kabarta:

-Ustamız Binfen Ahmet gibi, ben de uçmanın çaresini buldum. Ben yalnız uçmıyorum, gökyüzünde barutum tükenince, kanatlarımla yere iniyor, kuş gibi konuyorum, diyordu. Lâgari Hasan Çelebi, bir fırsat bulup bu icadını padişaha göstermek istiyordu. Fakat ustası Binfen Ahmedin akibetine uğramaktan da korkuyordu.

Bu sırada Dördüncü Muradın bir çocuğu dünyaya geldi. Bu doğum şerefine, büyük bir şenlik yapılmak için hazırlıklara başlanıldığını Hasan Çelebi, öğrenir öğrenmez sevincinden ne yapacağını şaşırdı ve "İcadımı padişaha göstermek için tam fırsat. Ne olursa olsun gidip bu hünerimi göstereceğim" dedi. Hemen bir paytona atlıyarak saraya geldi. Kapı ağasına:

-Padişahımıza söyleyin, ben, havaya uçan barut fişekleriyle gökyüzüne çıkar sonra kanatlarımla yere inerim. Bu marifetimi, Padişahımızın yeni doğan çocuğu Kaya Sultan'ın şerefine yapılacak olan şenlikte göstermek istiyorum, dedi.

Lâgari Hasan Çelebi'nin bu sözlerini Padişaha söyledikleri vakit, Dördüncü Murat şaşırdı:

-Ne, dedi. Gökyüzüne çıkıp ta sonra yavaşca yere mi inecek? Fakat tam o sırada Binfen Ahmet aklına geldi. Dudaklarını bükerek

-Pek alâ, söyleyin şe liğe gelsin, diye emir verdi.

Hasan Çelebi, hemen hazırlıklara başladı. Elli okkalık barut mahzununda yedi kollu bir fişek yaptı. Bu fişek te zaten kendi icadıydı. Yanına çıraklarını alıp Sarayburnundaki şenlik yerine gelip doğruca padişahın huzuruna çıktı.

-Sultanım, izin verirseniz gökyüzüne çıkıp aşağıya ineceğim, dedi.

Dördüncü Murat, Hasan Çelebinin yüzüne şaşkın şaşkın baktı ve:

-Binfen Ahmet, buradan Üsküdara kadar uçtu. Fakat öyle yükseklere kadar çıkamadı, sen nasıl çıkacaksın, diye bağırdı.

Lâgari Hasan Çelebi istifini bozmadan:

tamızdır. O uçtu. Biz çıraklar da ondan sonra gökyüzüne varmanın yolunu bulduk, dedi.

Padişah tekrar Hasan Çelebinin yüzüne sert sert, baktı sonra:

-Ya çıkamazsan? dedi.

Hasan Çelebi Padişahın bu sözüne:

-Kellem size helâl olsun sultanım, diye cavap verdi.

-Haydi öyleyse, gökyüzüne çık ta görelim.

-Ferman padişahımın.

Hasan Çelebi padişahın yanından ayrıldı. Çıraklarını yanına çağırıp fişekleri hazırlamağa başladı. Her şey tamam olunca büyük fişeğin altındaki kafese girdi. Sonra Padişaha dönerek:

-Çıkıyorum padişahım... Bir emriniz var mı? diye sordu?

Dördüncü Murat kaşlarıçatmış, suratını asmıştı.. Hasan Çelebinin bu sözü onu çok kızdırmıştı. Birden:

-Sen ne lâf anlamaz adamsın be!. diye bağırdı... Sana haydi çık dedik. İkide bir gelip neden izin istiyorsun!

Hasan Çelebi bu söz üzerine:

-Haydi fitilleri ateşleyin, diye emir verdi. Çıraklar fitilleri ateşler ateşlemez fişek bütün hiziyle Hasan Çelebiyi gökyüzüne çıkartmağa başladı.

Hasan Çelebi, hem gökyüzüne çıkıyor, hem de yanındaki fişekleri ateşliyerek Sarayburnunun üstünü nurlar içinde bırakıyordu. Fişek atılmasının arkası kesilince Padişahın ve bütün İstanbul halkının gözleri gökyüzüne çevrildi. Herkes merak içinde:

-Acaba ne oldu? Ölmeden yere inebilecek mi? diye birbirlerine sorup duruyorlardı.

Hele Dördüncü Murad'ın Hasan Çelebiden hiç ümidi kalmamıştı. Yanındaki vezirlere:

-Herif muhakkak geberdi. Gökyüzüne çıkalı epey olduğu halde bir türlü inemedi, dedi. Fakat kimsenin umduğu gibi çıkmadı. Büyük fişeğin barutu tükeninince, Hasan Çelebi kollarındaki kanatları açtı, yavaş yavaş süzüle süzüle aşağıya inmeğe başladı. Fakat, bir türlü yere inemiyor hayret herkesin önünde Sinanpaşa Kasrı'nın yakınında, yavaşca denize indi. Biraz yüzdükten sonra etraftan yetişen sandallar gelip onu kurtardı. Lâgari Hasan Çelebi, üstünü başını değiştirmeğe lüzum görmeden padişahın huzuruna çıktı:

-Sultanım emirlerinizi yerine getirdim. Başka bir emriniz var mı? dedi.

Dördüncü Murat kaşlarını çatmış, hemen "Cellat gel" diyecek bir durum almıştı. Çünkü o, bu gibi şeyleri sevmez, böyle işlerle uğraşana şeytan derdi. Zaten Binfen Ahmet'i de bu yüzden Trablusgarbe sürdürmüş değil miydi?

Fakat Lâgari Hasan Çelebi için bu cesareti gösteremedi. Çünkü bütün İstanbul halkı kendisini alkışlıyor, "Yaşa, Hasan Çelebi, Varol" diye bağırıyordu.

Dördüncü Murat istemiye istemiye cebinden küçük bir kese altın çıkarıp Hasan Çelebiye uzattı ve:

-Seni sipahi yazdım, dedi.

Lâgari Hasan Çelebi, bu ihsana pek memnun olmadı. Çünkü o bu icadının genişleyip yayılması için padişahtan yardım istiyordu... İster istemez padişahın eteğini öptü:

-Allah uzun ömürler ihsan etsin Sultanım, dedi ve gitti.

Ondan sonra bir daha hiç deneme yapamadı. Bir başka ülkede belki bu icadını gehişletebilirim diye Kırıma kaçtı. Fakat çok geçmeden orada öldü.

ÇOCUK YUVASI

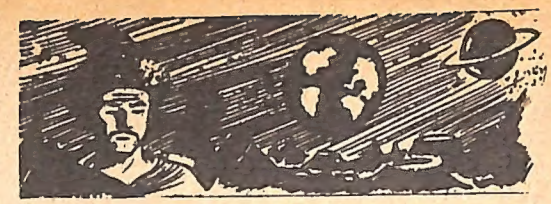

ANSİKLOPEDİSİ

BUZ NASIL Yapılır?

Sıcak yaz günlerinde buram buram terlerken, ilk aklınıza gelen şey soğuk birşey içmek olur. Hele buz, denebilir ki bu mevsimin en çok sevilen bir maddesidir. Böyle bunaltıcı günlerde soğuk birşey veya dondurma yapmak, yemekleri bozulmaktan kurtarmak için aranılan en önemli şey buzdur. Artık şimdi, medenî şehirlerde buz, ekmek kadar gerekli bir yer tutmuştur.

İşte bu yazıda buzun nasıl yapıldığını öğreneceksiniz.

Buz iki şekilde olur:
1 - Tabiî buz,
2 - Yapma buzdur.

Kışın donan nehirlerin buz parçaçıklarını yakında yaptıkları bir buz kulübesine götürür, o evi ağzına kadar doldururlar. Sonra kapıyı da kapıyarak yazın gelmesini beklerler... Yaz gelince bu evdeki buzları satmaya başlarlar.

Nehirlerden bu suretle buz edinemiyen yerlerde ise buzları fabrikalarda yaparak satarlar.

Yapma Buz nasıl olur

Biliyoruz ki su gibi, akıcı olan her cisim, katı halden sıvı hale veya, sıvı halden gaz haline geçerken fazla mikdarda ısı yer. Örneğin, elinize alkol dökerseniz bu alkolun uçarken elinizin sıcaklığını aldığını ve onun yerinde bir serinlik kaldığını görürsünüz... Bazı maddeler, sıkıştırılırken sulu oldukları halde, ufak bir hararet verilerek bu bastırış kalkınca derhal gaz haline geçerler. İşte bunlardan biri de amonyak dediğimiz cisimdir. Amonyak, çok az bir sıcaklık verince gaz haline geçer. Sıkıştırılmış durumda sulu bir halde kalmasına rağmen gaz haline geçmiye daima hazırdır.

İşte, yapma buz elde etmenin sırrı buradadır. Amonyak bir takım borulardan geçirilir ve geçerken gaz halini alır. Bu borular, tuzlu su dolu bir kazanın içinden geçer. Amonyak gaz halini alırken, tuzlu suyun hararetini yutar ve onu soğutur. Fakat kazandaki su tuzlu olduğu için hemen buz haline gelmez. Bu tuzlu su içine tatlı su dolu kaplar koyulursa bunların hararetı amonyak tesirile kaybolur ve 48 saat sonra kaplardaki su buz haline gelir. Sonra bu kaplar, bir iki saniye durmak üzere sıcak suların içine konur ve böylece kaplarda buz gevşeyerek kolaylıkla oradan çıkar. Bu suretle kalıp halinde buz elde edilmiş olur.

Borularda gaz halinde bulunan amonyağı zarar etmemek için borulara soğuk su dökerler. Amonyak tekrar sulu hale gelir. Ve bu sulu amonyakta tekrar anlattığımız şekilde kullanılarak buz yapabilir. Böylece çok az bir harcama ile pek çok buz yapmak kolay olur. Buzcularda gördüğü-

şeklide yapılan buzlardır. Birçok büyük şehirlerimizde buz fabrikaları vardır. Bu şehirlerin buz ihtiyacını bu fabrikalar verir.

Bakkal dükkânlarında, evlerde, gazinolarda, otellerde, hemen hemen her yerde, hem yiyecekleri bozulmaktan kurtarmak, hem de yiyecekleri ve içilecekleri soğutmak için buz almak, evler için mecburi bir hale gelir.

Küçük şehirlerin bir çoğunda, ekseriya nehirlerden ve yaylalardan toplanan buzlar satılır.

Siz de uğraşırsanız evinizde buz yapabilirsiniz...

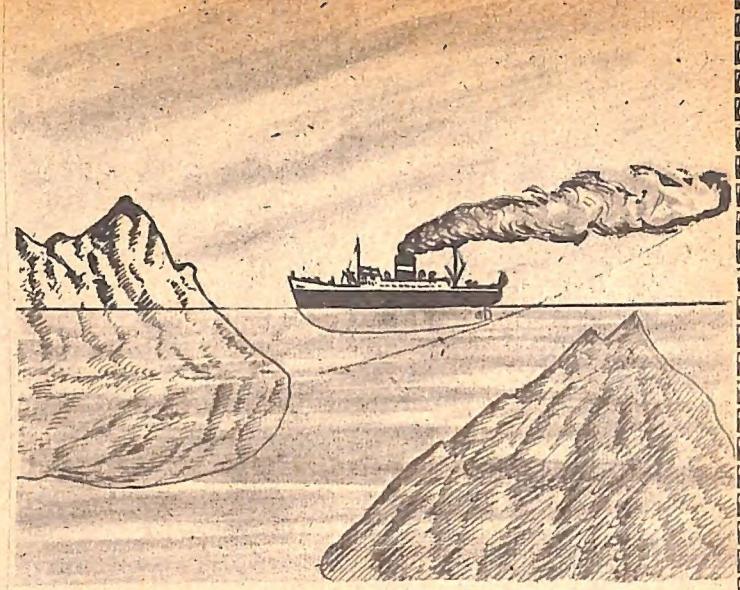

DENİZ NİÇİN donmaz!

Kışın en soğuk günlerinde bile denizlerin, nehirler ve göller gibi çabuk donmadığını görürsünüz. Bunun sebebi şudur:

Suyunun tuzlu olması... Fakat bu en önemli sebep değildir.

Denizin derinliği ve suyun daima harekette olması asıl, önemli sebeptir.

Denizin donması için, bütün derinliğince suyun soğuması gerekir. Halbuki bu kolay değildir. Suyun sıcak kısmı daha hafif olduğundan daima yukarıya çıkar. Diğer taraftan deniz suları, dalga yüzünden her zaman hareket halindedir. İşte bu yüzdendir ki, bilhassa bizim denizlerimizde denizlerin donması, nehirlerin ve göllerin donması gibi kolayca olan bir iş değildir. Bununla beraber, deniz hiç donmaz gibi birşey aklınıza gelmemelidir. Zira, çok soğuk olan yerlerde örneğin Kuzey ve Güney Kutup denizlerinde deniz pekâlâ donmaktadır.

Hattâ derinliği çok olduğu için buzlar da dağ gibi büyüklükte olur. Dünyanın en büyük vapurları bile bu dağ gibi buz parçalarına rastgelince parçalanarak batar.

Bundan yarım asır önce, o zamanın en büyük vapurlarından biri olan (Titanik) transatlantiği, böyle bir buz dağına çarpmış ve birkaç saat içinde batarak binlerce yolcusu dalgalar arasında can vermişti.

Karşılaştı:

-Bana çok benziyorsun, fakat neden bu kadar küçüksün? Yavrularım bile senden büyük... dedi.

Kedi ona cevap verdi:

-İnsan elinde büyüdüğünden olacak.

-Seni aç, susuz mu bıraktılar?

KEDİ

Yok canım; besleyip baktılar. Soğuk zamanlarda sobanın yanında, sıcaklarda serin yerde tuttular.

-Öyle ise, niçin büyümediğini anlıyamıyorum.

Kedi biraz düşündü ve:

-Belki insan korkusundandır, diye cevap verdi.

O zaman kaplan, bu kadar korkunç olan insanları görmek istedi. Kedi ona kılavuzluk edecekti.

İki arkadaş insanlar diyarına yollandılar. Kaplan, çimenlikte otlayan inekleri görünce:

-İşte bunlar insan olmalı, diye bağırdı.

Kedi güldü:

-Hayır bunlar inektir, insanlar bunları yer.

Kaplan:

-Öyle ise, kocaman boynuzlu hayvanları yutan insanlar, ne kadar büyük ve korkunç olmalıdır! diye düşündü.

Bu defa fillere rastladılar. Kaplan yine bunları insan sanmıştı. Fakat kedi:

-Hayır insanlar bunlara binerler... deyince kaplan korkmağa başladı.

Kedi birden bağırdı:

-İşte, işte bir insan!..

Kaplan başını kaldırdı ve ağaçların üstüne doğru bakındı.

Kedi:

-Nereye bakıyorsun canım? İşte ağacın dibinde balta ile duran ihtiyar; insan budur!..

Kaplan kızdı:

-Amma da korkaksın kedi! Böyle insanlardan korkulur mu hiç?

Kaplan büyük bir cesaretle ihtiyara yaklaştı ve sordu:

-Ne yapıyorsun be adam?

-Ağaç kesiyorum. Bana yardım etsene!

Kaplan büsbütün hiddetlendi:

KAPLAN

-Delinin zoruna bak!.. Karnım aç, yerim seni ha.

-Aman Bay Kaplan! ne olursun kıyma bana. Küçük torunlarım soğuktan donacaklar.

-Peki, ama sen neden Kediyi incitiyorsun?

İhtiyar şaştı:

-Aman Bay Kaplan! yanlışın var. "Pisi pisi.. Gel benim Pisi pisim!" diye kediye seslendi.

Kedi adamın omuzuna atladı ve mırıldamağa başladı; sonra kaplana:

-Sakın ağabey! efendime dokunma. Onsuz odun bulamayız. Kışın hepimiz donakalırız.

Diye yalvardı. Fakat koca kaplan kolay kolay kanmadı:

-Peki. Kedi kışın donmasın diye, odun kesmene iş bitince seni yerim, çaresi yok!

Diye kükredi.

Kuvvetli kaplan yardıma girişti ve kocaman pençelerile en büyük ağaçları kırıp devirmeğe başladı. Kaplan bir yanda çalışırken ihtiyar da bir yanda onun elinden nasıl kurtulacağını düşünüyordu. En sonunda kaplana, ağaçları daha çabuk kesme usulünü göstereceğini söyledi ve ağacın gövdesine baltayı batırdıktan sonra:

-Sen de pençeni baltanın yanına yerleştir.

Diye ona akıl öğretti.

Kaplan, ayağını ağaç yarığının içine soktuktan sonra, ihtiyar, baltasını çekti çıkardı. Kaplan can acısile öyle feryada başladı ki, bütün orman sarsıldı. Kedi de, kulaklarını ön ayaklarile tıkadı ve çimenlerin arasına saklandı.

İhtiyar böylece tuzağa düşürdüğü kaplanı, baltası ile vurup öldürdükten sonra,

ve İNSAN

kediyi buldu ve yakasından tutup:

-Ben sana ormanlarda gezme, vahşi hayvanlarla düşüp kalkmağı gösteririm! Mangal başında, ocağın küllüğünde neye oturmadın?.. seni gidi kaçak seni!.

Diyerek Pisi pisiye adam akıllı bir sopa çekti.

İşte o zamandanberi kaplanlar rastladıkları insanların üzerine atılırlar, kediler de evden uzaklaşmaz mangal başını beklerler.

AKILLI TEKİN

ACABA KAPIYI KİM ÇALIYOR!
NASILSINIZ ? BEN YENİ UŞAĞINIZ HÜSNÜYÜM. GİDERKEN ANNENİZ BENİ GÖNDERDİ...
YAA.. FAKAT BANA YENİ UŞAK TUTACAKLARINI SÖYLEMEMİŞLERDİ. AMA GİRİN BAKALIM!
TEŞEKKÜRLER!
BU EVİN SORUMLULUĞUNU TAŞIYABİLECEĞİMİ İSPAT İÇİN BU YENİ UŞAĞI DENİYECEĞİM!
HER İŞİ YAPABİLECEĞİNİZİ UMARIM. GELDİĞİNDE SENİ ANNEME MET EDERİM.!
ÇOK GÜZEL EFENDİM!
AÇIK GÖZ BİR ÇOCUK! KUŞKULANDIRMAMAK İÇİN VERECEĞİ HER ŞEYİ YAPMALIYIM. FIRSAT ÇIKINCA DA HERŞEYİ SİLER SÜPÜRÜR GİDERİM!
ÇOK KUVVETLİ GÖRÜNÜYOR. OYSA BİR UŞAĞIN DAHA İNCE YAPILI OLDUĞUNU SANIRDIM!..
AŞAĞI İNİN.. ORADA BİR SANDIK VAR. ANNEM YUKARI ÇIKARTMAMI SÖYLEMİŞTİ...
HI.. EVET EFENDİM!

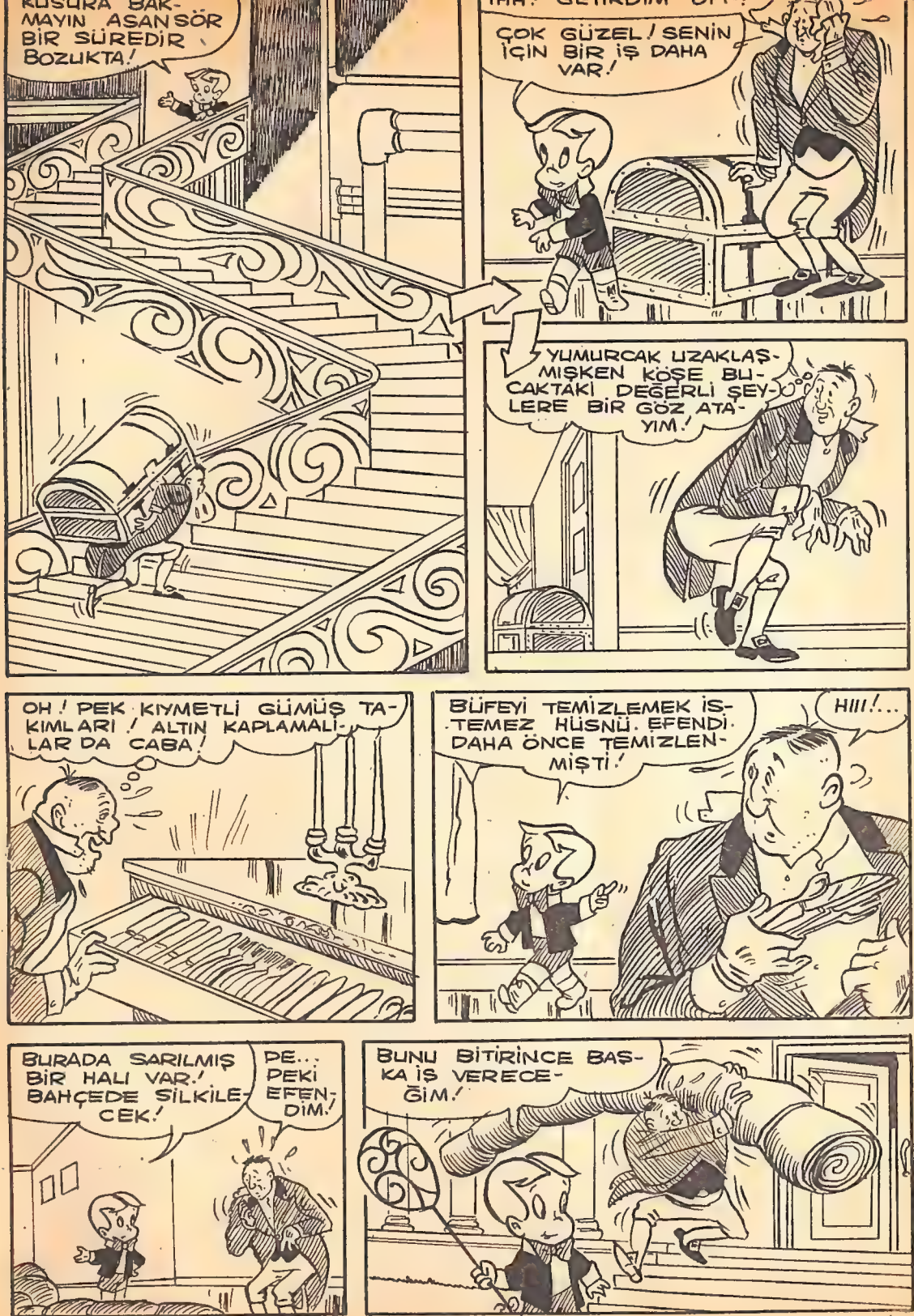
KUSURA BAKMAYIN ASANSÖR BİR SÜREDİR BOZUKTA!
ÇOK GÜZEL! SENİN İÇİN BİR İŞ DAHA VAR!
YUMURCAK UZAKLAŞMIŞKEN KÖŞE BUCAKTAKİ DEĞERLİ ŞEYLERE BİR GÖZ ATAYIM!
OH! PEK KIYMETLİ GÜMÜŞ TAKIMLARI! ALTIN KAPLAMALILAR DA CABA!
BÜFEYİ TEMİZLEMEK İSTEMEZ HÜSNÜ EFENDİ. DAHA ÖNCE TEMİZLENMİŞTİ!
HIII!...
BURADA SARILMIŞ BİR HALI VAR! BAHÇEDE SİLKİLECEK!
PE... PEKİ EFENDİM!
BUNU BİTİRİNCE BAŞKA İŞ VERECEĞİM!

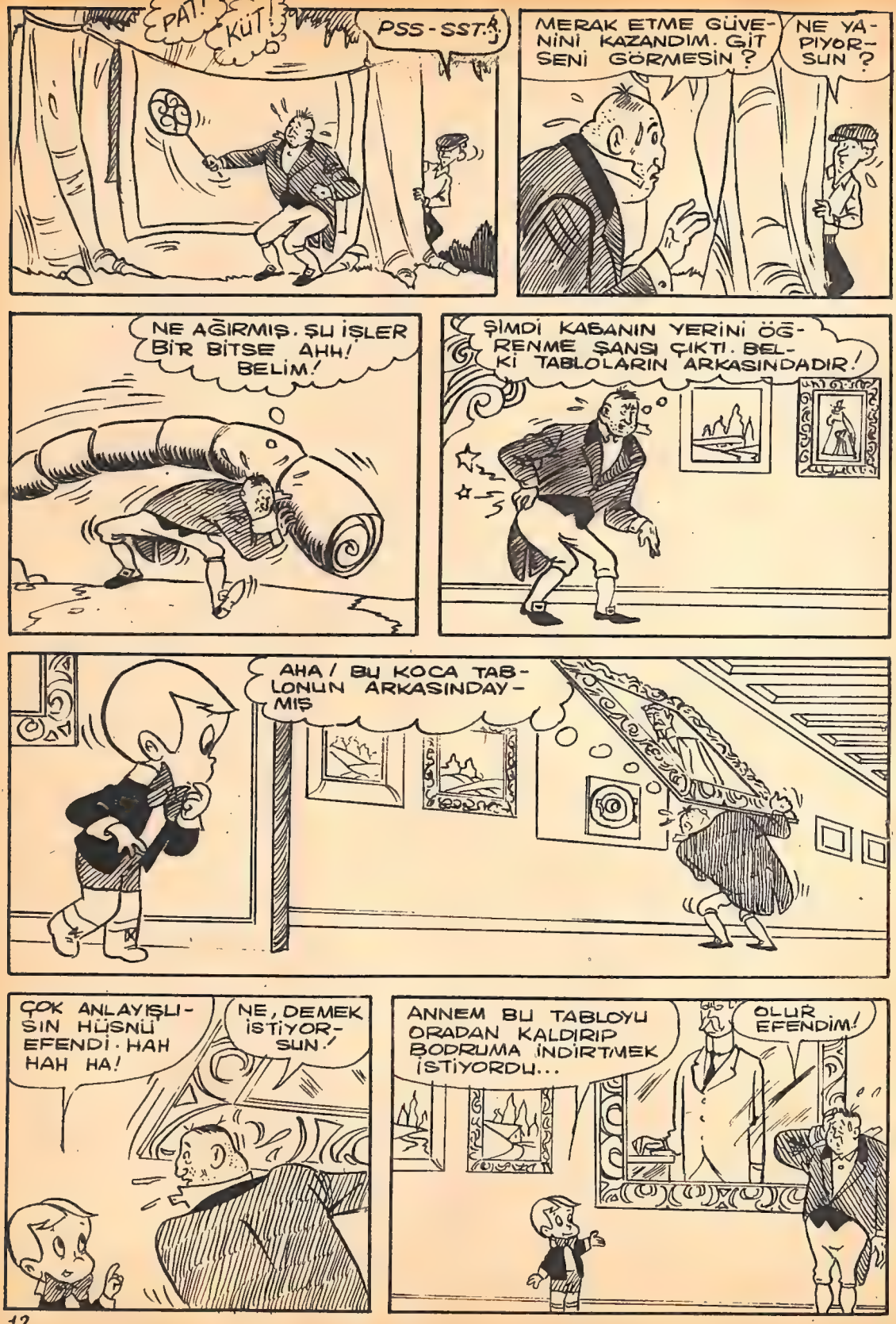
PAT!
KÜT!
PSS-SST!
MERAK ETME GÜVENİNİ KAZANDIM. GİT SENİ GÖRMESİN?
NE YAPIYORSUN?
NE AĞIRMIŞ. ŞU İŞLER BİR BİTSE AHH! BELİM!
ŞİMDİ KABANIN YERİNİ ÖĞRENME ŞANSI ÇIKTI. BELKİ TABLOLARIN ARKASINDADIR!
AHA! BU KOCA TABLONUN ARKASINDAYMIŞ
ÇOK ANLAYIŞLISIN HÜSNÜ EFENDİ. HAH HAH HA!
NE, DEMEK İSTİYORSUN!
ANNEM BU TABLOYU ORADAN KALDIRIP BODRUMA İNDİRTMEK İSTİYORDU...
OLUR EFENDİM!

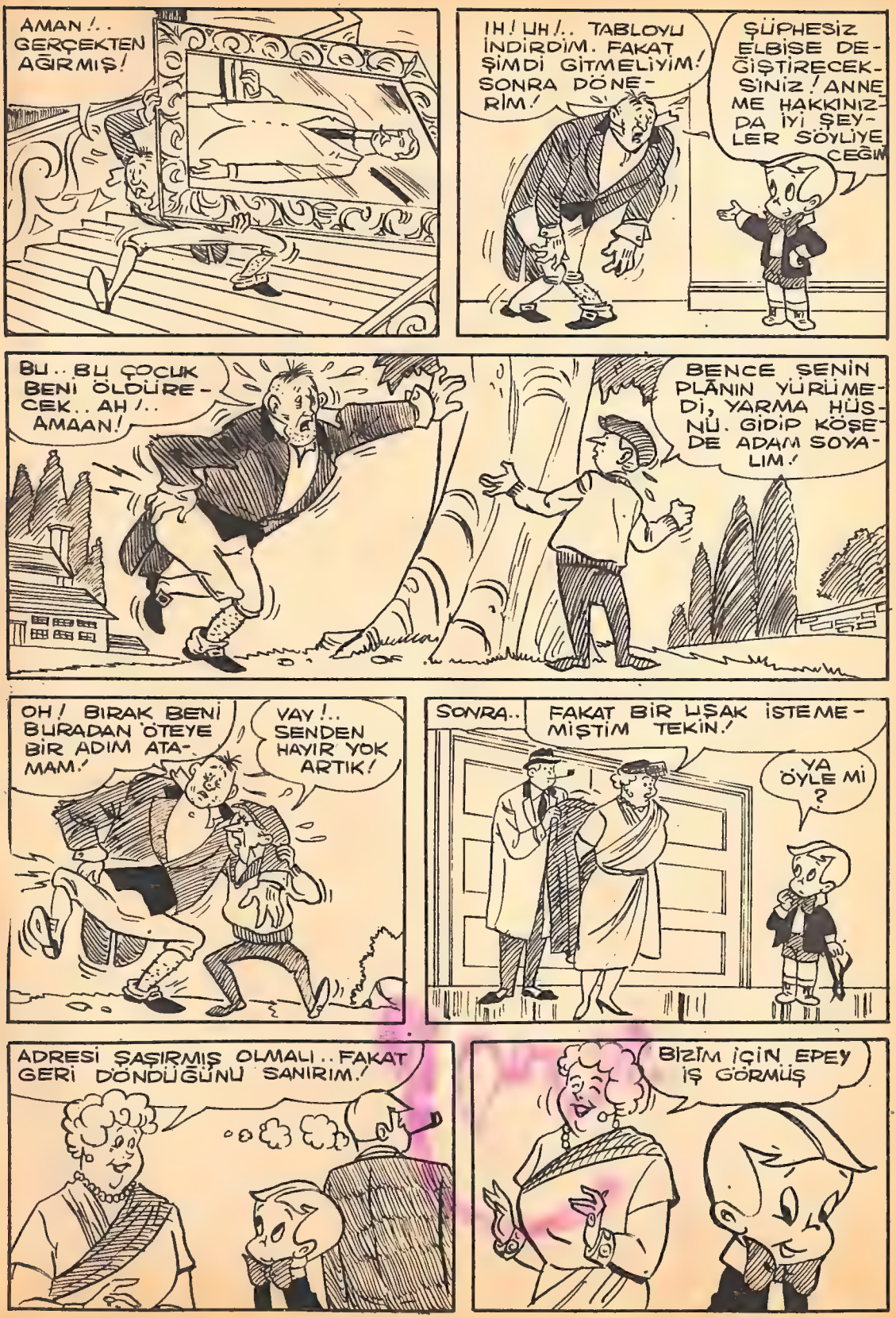
AMAN!.. GERÇEKTEN AĞIRMIŞ!
IH! UH!.. TABLOYU İNDİRDİM. FAKAT ŞİMDİ GİTMELİYİM! SONRA DÖNERİM!
ŞÜPHESİZ ELBİSE DEĞİŞTİRECEKSİNİZ! ANNEME HAKKINIZDA İYİ ŞEYLER SÖYLİYECEĞİM
BU.. BU ÇOCUK BENİ ÖLDÜRECEK.. AH!.. AMAAN!
BENCE SENİN PLÂNIN YÜRÜMEDİ, YARMA HÜSNÜ. GİDİP KÖŞEDE ADAM SOYALIM!
OH! BIRAK BENİ BURADAN ÖTEYE BİR ADIM ATAMAM!
VAY!.. SENDEN HAYIR YOK ARTIK!
SONRA..
FAKAT BİR UŞAK İSTEMEMİŞTİM TEKİN!
YA ÖYLE Mİ?
ADRESİ ŞAŞIRMIŞ OLMALI.. FAKAT GERİ DÖNDÜĞÜNÜ SANIRIM!
BİZİM İÇİN EPEY İŞ GÖRMÜŞ

Eğlenceli Sayfa

DALGINLIK

Doktor Ahmet, pek dalgın bir adamdı. Bir gün muayenehanesinde gazete okurken, kapıcısı heyecanla içeri girdi.

-Aman doktorcuğum, sokakta bir adam bir otomobilin altında kaldı. Ayakları ezildi, yetişin!..

Doktor hiç istifini bozmadı:

-Söyleyin ona, içeri gelsin, dedi.

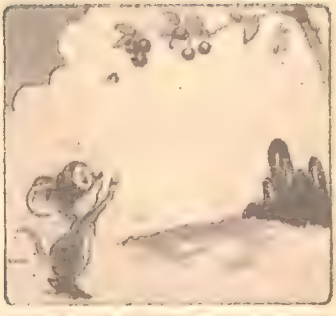

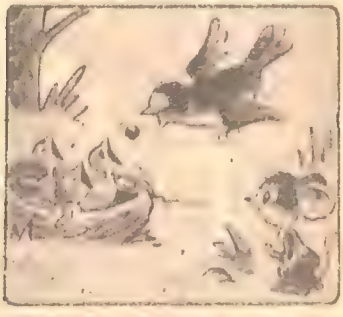

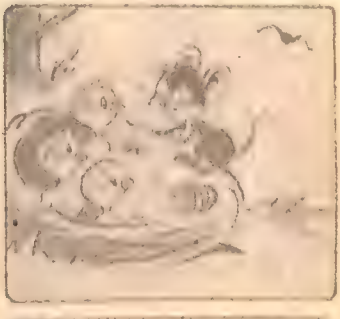

BOYAYINIZ

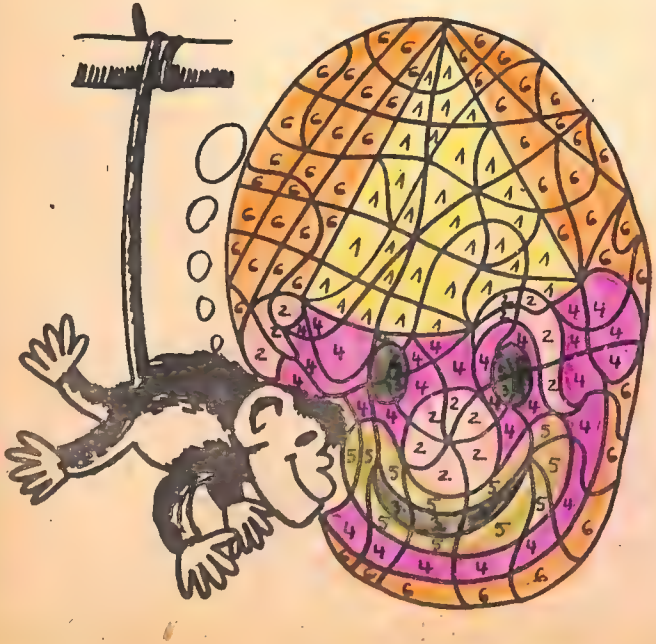

1-Sarı 2-Kırmızı 3-Siyah4 4-Pembe
5-Yeşil 6-Portakal R.

HOH-HOH

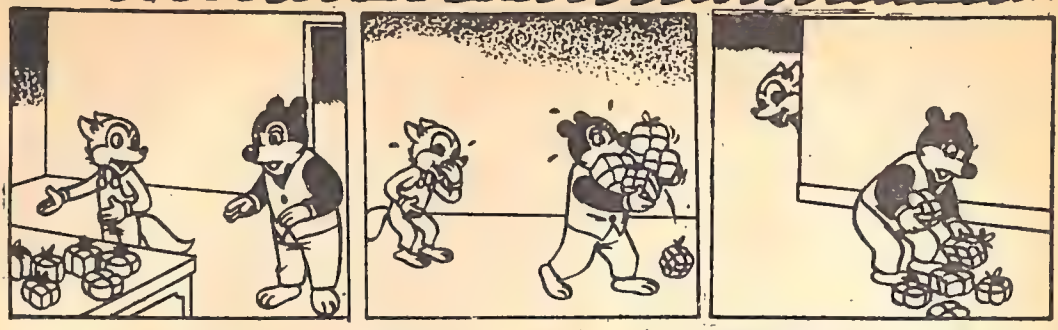

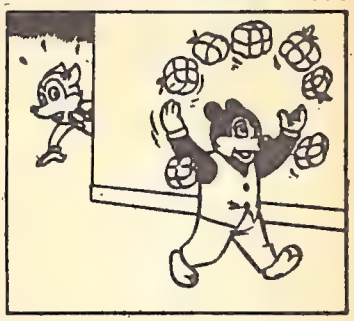

KÖYLÜ İLE EKMEKÇİ

Köylünün biri, ekmekçiden bir kiloluk bir ekmek istemiş. Ekmekçi, ekmeği uzatınca köylü fiatını sormuş. Ekmekçi:

- 30 kuruş, demiş.

Köylü ekmeği eline almış ve:

-Peki ama, bu ekmek bir kilo yok!. deyince,

Ekmekçi:

-Ne zararı var, daha kolay taşırsın, diye cevap vermiş.

Bu cevap üzerine köylü de ekmekçiye 30 kuruş yerine 20 kuruş vermiş.

Ekmekçi:

-Neden 20 kuruş veriyorsun? diye sormuş.

Köylü de:

-Ne zararı var. Daha kolay sayarsın! diye cevap vermiş.

xxx

-Şu güve pek zavallı bir hayvandır!

-Niye?

-Tabii zavallı.. Yazı kürk kışı da mayo içinde geçiriyor.

ARI NE DÜŞÜNÜYOR

I-63 noktaları, A-G, I3-J, 2I-5, ve A-42 harf ve rakamlarını birleştiriniz.

Sizin Köşeniz

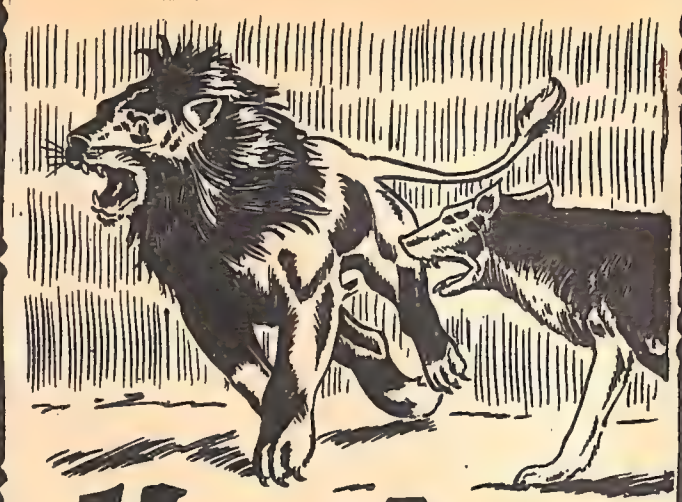

Kurdun Başına Gelenler

Gönderen: Nil Doruk

Bir gün hayvanların hükümdarı arslan çölde dolaşırken bir kurda rastgelir. Kurdun hal ve hatırını sorduktan sonra karnın aç mı?. der.

Kurt, evet arslanım sabahtanberi dolaşıyorum yiyecek bir av bulamadım... Cevabını verince arslan öyleyse arkam sıra gel! der. Bir süre beraber yürürler, uzaktan dört beş vahşi atın gelmekte olduğunu görürler. Arslan kuyruğunu şiddetle yere vurur ve kükrer. Sesi bütün dağlara yansın. Kurda dönerek: Nasıl gözlerim kızardı mı? diye sorar. Kurt kan çanağına döndü! diyince atların üzerine saldırır. İçlerinden birine bir pençe atar, yere düşürür, dişleri ile parçalar ve kurda: Haydi karnını doyur bakalım! der.

Aradan bir kaç gün geçer kurt yine çölde dolaşırken uzaktan tilkinin kendisine doğru geldiğini görür. O da tıpkı arslanın kendisine yapdığı gibi hatırını sorduktan sonra karnın aç mı?. der. Tilki: İki gündür ağzıma az bile olsa bir lokma et girmedi diyince, gel öyle ise arkamdan der. Yine birlikte dolaşırlar. Bir aralık kurt bir ormandan dört beş vahşi atın oynaşarak, kişniyerek çıktıklarını görür. O da hemen arslanın yaptığı gibi kuyruğunu yere çarpar ve şiddetle ulur sonra tilkiye sorar:

-Nasıl gözlerim kızardı mı?

Tilki hayir! diyince bir daha kuyruğunu yere vurur ve tekrar sorar. Tilki yine hayır kızarmadı! deri. Kurt bir üçüncü kere kuyruğunu şiddetle yere vurur ve olan tüm gücüyle uluduktan sonra yine sorar. Tilki yine hiç tavrını bozmadan,kızarmadı!. der. Kurt buna kızar ve hatır için kızardı dersen ne olur? diyince tilki pekalâ! Kıpkırmızı oldu! dera

Kurt alabildiğine koşarak vahşi atların üstüne atılır fakat atın biri kurdun gelmekte olduğunu görünce arkasını döner ve birdenbire kurdun alnına bir çifte yapıştırır. Kurt arkası üstü yere serilir ve inim inim inlemeğe başlar. Bu sırada tilki koşa koşa yanına gelir Ne oldu geçmiş olsun deyince. Aman sus ölüyorum. Geçen gün arslandan avın üstüne nasıl saldırıldığını gördüm ben de öyle yapmak istedim belâmı buldum. Diyince tilki: Eee iki gözüm! Yalancıktan kızaran gözle bu kadar iş görülür. Der.

KARGA ile TİLKİ

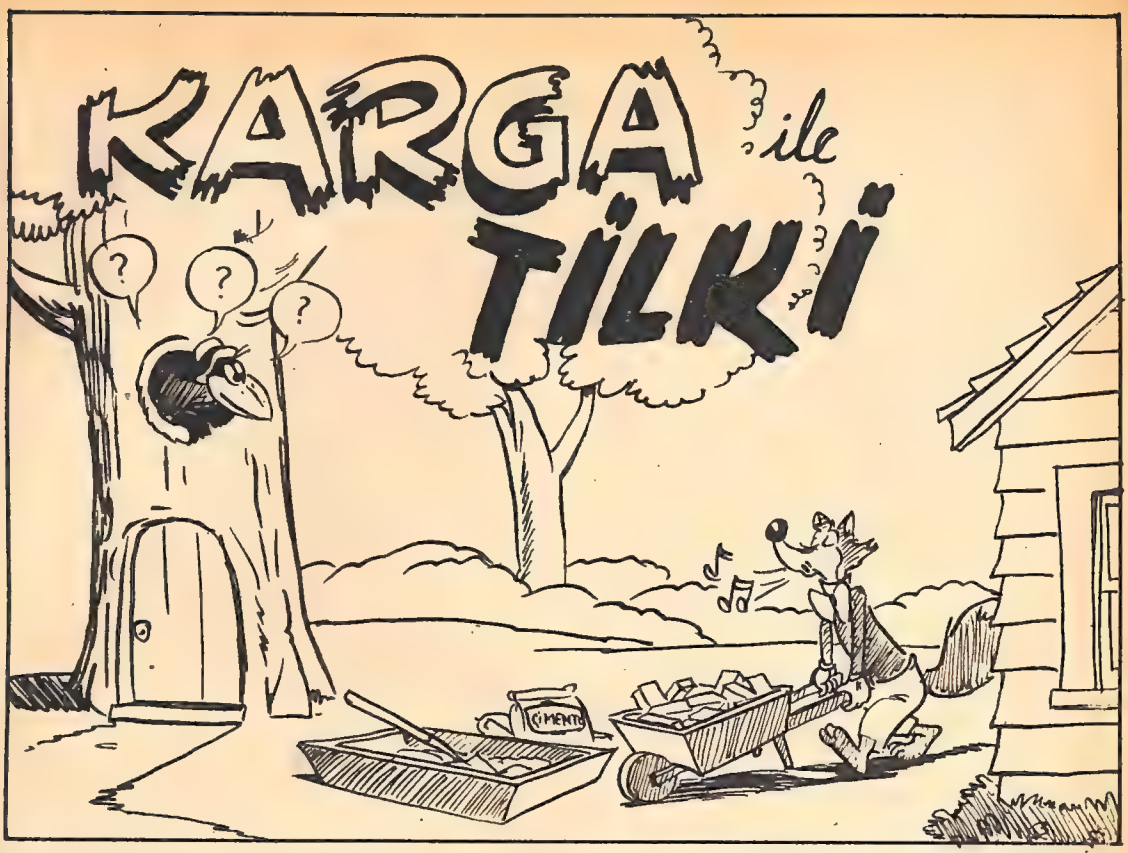

? ?
TİLKİNİN NİYETİ NE ? BENİ TUZAĞA DÜŞÜREMİYECEĞİNİ BİLİR!
HALÂ NE YAPACAĞINI MERAK EDİYORUM!
? ?
BİR EV İNŞA EDEMEZ ÇÜNKÜ EVİ VAR!
? ? ?
EE.. KARGA, YARDIM ETMEK İSTEMİYORSAN GİT AĞACINA, GERİ DÖN!
BEKLEYİP GÖRMEKTEN BAŞKA ÇAREM YOK!
BÖYLECE
GÜZEEL.. ANLAŞILDI. TİLKİ BİR BAHÇE FIRINI YAPIYOR!
DOĞRU DEDİN KARGA, SON TUĞLAYI DA KOYUNCA İŞ BİTECEK!

BİR ATEŞ YAK! İÇİNE BİFTEK ATAYIM! BİR GÜZEL ZİYAFET ÇEKEYİM KENDİME!
VIRRRR

DUR BAKALIM, O FIRINI YALNIZ BAŞIMA YAPTIM. KENDİ ELLERİMLE! BİR ZİYAFET YAPILACAKSA YALNIZ KENDİM İÇİN YAPILACAKTIR. SEN DAVETLİ DEĞİLSİN!

ŞİMDİ KENDİME ZİYAFET HAZIRLAMAYA GİDEYİM!

HEY! TİLKİ, DUR! FIRINI HAZIRLAMANA YARDIM ETSEYDİM BENİ ZİYAFETE ÇAĞIRMAZ MIYDIN?
ELBETTE ÇAĞIRACAKTIM!

TAMAM. HER ŞEYİ YENİDEN TOPLA, SANA YARDIM EDEYİM!
APTAL OLMA KARGA! HER ŞEY BİTTİ ARTIK!

HER ŞEY BİTTİ Mİ DEDİN? BAK ŞURADA KÖŞE TAŞI YOK!

HER KÖŞENİN TAŞI VAR. HEPSİNİ YERLEŞTİRDİĞİMİ İYİ HATIRLIYORUM!

BURAYA KOYDUĞUN SADECE TUĞLA.. OYSA, GRANİTTEN OLMALIDIR!
DOĞRU SÖYLÜYORSUN!

ELBETTE, BANA GRANİT BİR KÖŞE TAŞI GÖSTER BAKALIM!
FIRINIMDA BİR GRANİT Mİ? HEPSİ ADİ TUĞLADAN YAPILDI!
İNANMAM!
EĞER DOĞRUYSA YAPILACAK TEK İŞ HERŞEYE YENİDEN BAŞLAMAKTIR.
TAMAM DEDİĞİN GİBİ!
SEN BANA GRANİT GETİRİRKEN BEN TUĞLA YIĞININI YIKACAĞIM!
ÖYLE OLSUN!
PEKİ, İŞE BAŞLIYALIM, NE KADAR ÇABUK BİTİRİRSEK ZİYAFETE DE O KADAR ÇABUK KONARIZ!
TABİİ!..
BEŞ SAAT SONRA
İŞTE KÖŞE TAŞI.. KOCAMAN BİR GRANİT. ESKİ TAŞ OCAĞINDAN ALDIM!
ŞURAYA İNDİR VE BAŞLIYALIM. GÜN BATMADAN BİTİRMELİYİZ!
DUR KARGA İNŞAATA BAŞLAMADAN ÖNCE TEMEL ATMA TÖRENİ YAPMALIYIZ.
HAKLISIN. ONDAN ÖNCE BİR ÇUKUR AÇIP İÇİNE SAATLİ FİŞEK YERLEŞTİRELİM!
PEK PARLAK BİR FİKİR.. BU.. GELECEK NESİLLERE BİZİ HATIRLATACAK BİR ŞEY VERİYORUZ!..
SEN ÇUKURU KAZARKEN BEN DE SAATLİ FİŞEĞİ HAZIRLIYAYIM!
OLUR TİLKİ!

SONRA..
İŞTE FİŞEK. BÜYÜK UYGARLIĞIMIZIN ESERLERİNDEN ÖRNEKLERLE DOLU...
ÇUKURA KOY. ÜZERİNİ ÖRTELİM!

ŞİMDİ KÖŞE TAŞINI İTELİM VE TÖRENİN ÖBÜR KISMINI YAPALIM!

BU DA ŞAMPANYA!.. TÖREN NUTKUNU SÖYLE!
ÇOK GÜZEL!

DOSTLARIM, SEVGİLİ VATANDAŞLARIM. BU GÜN BURADA DÜNYANIN EN ÖNEMLİ ESERİNİN TEMELİ ATIYORUZ. ŞİMDİYE KADAR BÖYLE BİR ŞEY YAPILMADI. ATALARIN YAPTIKLARI TİLKİNİN YANINDA HİÇ KALIR.. BREH, BREH!
GÜZEL! GÜZEL!

4 SAAT SONRA..
...VE BÖYLECE!... BU BİR KAÇ UFAK SÖZLE BÜYÜK ESERİ GELECEK NESİLLERE EMANET EDİYORUM!

ŞANGIRR!

YAŞŞA!.. YİPPİ!.. HAYATININ EN BÜYÜK NUTKUNU ÇEKTİN TİLKİ!

HOŞUNA GİTMESİNE SEVİNDİM. ŞİMDİ HEMEN İŞİ HIZLANDIRIP FIRINI BİTİRELİM!
DOĞRU ELİMİZİ ÇABUK TUTALIM!

AZ SONRA..
BİTTİ... TİLKİ. ŞİMDİ ZİYAFETİ HAZIRLIYALIM./
EVET İKİ KALIN BİFTEK GETİRECEĞİM!
FAKAT DUR! ŞİMDİ HATIRLADIM. BEN HERŞEYİ FİŞEĞİN İÇİNE KOYMUŞTUM. BİFTEKLERİ DE....
O HALDE ÇUKURU AÇIP, FİŞEĞİN İÇİNDEN BİFTEKLERİ ÇIKARMALIYIZ!
HAKLISIN! BİZDEN SONRAKİ NESİLLER İKİ KÜÇÜK BİFTEKTEN MAHRUM KALACAKLAR! HELE BİZDEN BAŞKA YERİNİ BİLEN OLMAZSA!
TAMAM ÖNCE FIRINI YIKALIM! SONRA KÖŞE TAŞINI İTECEĞİZ!
PEKİ!
KÜT!!
SONRA
KÖŞE TAŞI KALKTI!
İTELİM ÖTEYE!
AÇALIM ONU!
KENDİMİ HIRSIZ SANIYORUM! SANKİ BAŞKASININ GÖMDÜĞÜ BİR ŞEY ÇALIYORUZ!
EYVAH! UNUTTUM! BU ZAMAN AYARINI YÜZ BİN YIL SONRA AÇILACAK ŞEKİLDE KURMUŞTUM!
VE SONRA
ÇOK UZUN BİR BEKLEYİŞ OLACAK! FAKAT O BİFTEKLERE DEĞER!
HAKLISIN KARGA YÜZBİNYIL GEÇİNCE NE KADAR ACIKMIŞ OLABİLECEĞİMİZİ DÜŞÜNÜYORUM.
SON

DÜNYANIN YUVARLAK OLDUĞUNU İSBAT EDEN GEMİCİ

Macellan

On altıncı Yüzyılda insanlar halâ dünyanın dört köşe bir şekilde olduğunu sanıyorlardı. Büyük denizci Kristof Kolomb dünyanın yuvarlak olduğunu ileri sürmüş, bu yüzden hapislerde çürüyüp gitmişti. Fakat, o öldükten sonra insanlarda, yavaş yavaş dünyanın yuvarlak olduğuna dair kuvvetli düşünceler çoğalmağa başladı. Ancak bunu kimse kuvvetle iddia edemiyordu. İspanya kralı ise, hep Batıya gidilmekle Hindistana ulaşılacağını ileri sürüyordu.

Nihayet bu düşüncesini yerine getirmek üzere Portekizli bir gemici olan Fernand Macellan'ı çağırdı. Onunla uzun boylu konuştu. Macellan da bu fikri taşıyordu. Bu meşhur denizci, 33 yıl önce Ümit burnundan Hindistana giden Vasko Dö Gama'nın geçtiği yerlerde de seyahat etmiş, birçok adalara uğramıştı. Deniz ciliğe ve Hindistan yolu ait bilgilere sahipti. Hel iyi bir kaptan oluşu or büsbütün yükseltiyordu.

Nihayet 1519 yılının eylü lünde beş gemi ve 270 ge mici ile, İspanyanın Sevil şehrinden Batıya doğru yo la çıktı.

Küçük gemiler engin de nize açıldıktan sonra mü hiş dalgalarla karşılaştı. Günlerce yol aldılar. Fak kara bir türlü görünmek miyordu. Gemilerde yav yavaş ayaklanma başgö terdi. İçlerinden biri bi denbire geri döndü ve İ panyaya doğru yol alma başladı. Macellan hiddet çinde sağa sola koşuyor, tayfalara cesaret verme çalışıyordu. Fakat azmi den de bir şey kaybetm yordu. Gemiciler ısrar e ayak diredikleri sırada

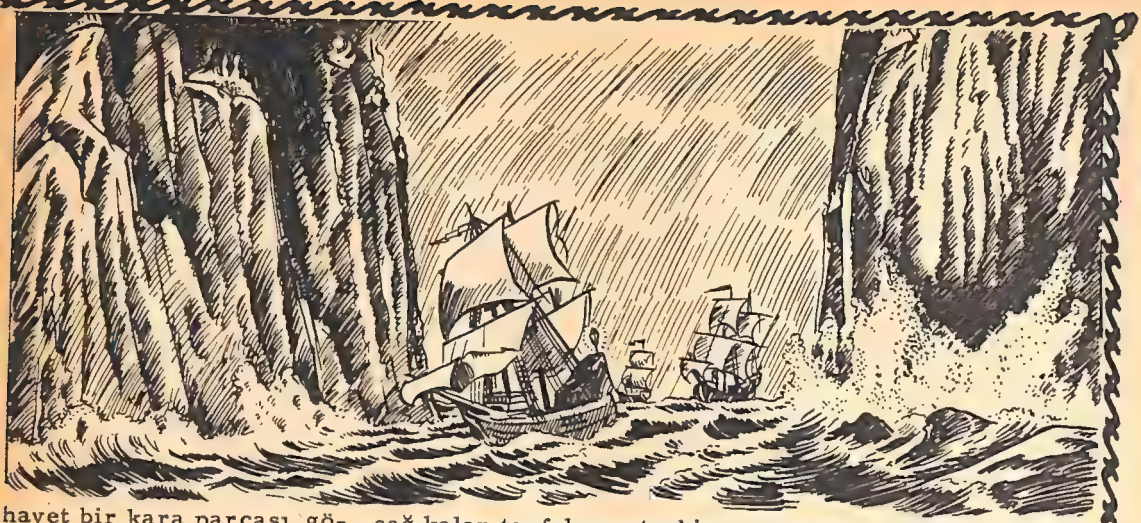

hayet bir kara parçası göründü. Herkes sevindi. Karadan kıyıyı takip ederek, yollarına devam ettiler...

Günler geçiyor, kara bitip tükenmek bilmiyordu. Bu kara parçası Güney Amerika idi. Dalgalar, dört gemiyi alabildiğine sarsıyor, tayfalar korkunç seslerle haykırıyorlardı.

Gemiler kanal gibi bir yere gelince, müthiş bir kasırga koptu, direkler yıldı, yelkenler parçalandı ayfalardan bir çoğu denize çup kayboldular. Gemici- er deliler gibi bağırışıyor Macellana lânet ediyorlardı.

Fakat büyük denizci bün bunlardan yılmadı, ce- ur ve sebatlı, denizle ve zgın tayfalarile çarpıştı.. ihayet, Büyük Okyanus enizine çıktıkları zaman, rtına durdu, Macellan' da sağ kalan tayfalarını teskin etmeği başardı:

Büyük Okyanus denizine çıktıkları gün Macellan, yarı dünyayı dolaşmış oluyordu. Yolda gemilerini tamir ettirdi. Engin denizde yeniden geziye çıktılar. Bir çok küçük adalardan geçiyorlardı. Fakat hiç birine uğramıyorlardı. Ancak su almak, ceviz ve muz toplamak için kayıklarla sahile iniyorlar, oradan da çabucak gemilerine dönüyorlardı.

Nihayet günlerce, deniz üstünde, küçük adaların önlerinden geçerek yol aldıktan sonra Filipin adalarına geldiler. Uzaktan adanın güzel ağaçları, samandan, ve kamıştan yapılmış kulübeler görünüyordu. İlk anda burasını Hindistan zannettiler. Fakat sahile çıktıkları zaman, yerlilerin anlaşılmaz dilleri ile karşılaşınca, aldandıklarını anladılar.

Filipin yerlileri şimdiye kadar beyaz insan görmemişlerdi. Hele bu beyazların üzerlerindeki elbiselere büsbütün hayret ettiler.

Macellan ve arkadaşları sahile çıktıkları zaman, ada yerlileri arasında büyük bir gürültü başgösterdi, beyazları topraklarına sokmak istemediler. Macellan kendilerine:

Bizim size bir zararımız dokunmaz, bir yine dönüp gideceğiz! diye yerlilere inanca vermek istedi.

Fakat yerliler derhal kılıçlarına ve oklarına sarıldılar.

Macellanın gemicileri ile Filipinliler arasında büyük bir dövüş başladı. Beyazlar daha iyi döğüşüyor, ve yerlileri durmadan yere seriyorlardı. Bu sırada bir kaç yerli Macellanın üzerine saldırdı. Ellerindeki, kamalarla zavallı büyük denizciyi yere serdiler.

Dövüş bitip de yerliler adanın içine kaçtıkları zaman, Macellanın gemicileri bu büyük kaptanın ölüsünü vahşiler eline bırakmak istemediler. Cesedini sırtlayıp gemilerine taşıdılar.

İdareyi, Del Kano isminde usta bir gemici eline aldı. Gemisini Batıya çevirdi. Borneo ve Cava adaları önünden Hint Okyanusuna

çıktı, Hindistana uğradı. Oradan da Batı Güneye doğru indi, Ümit burnundan da geçti ve ülkesine döndü.

Diğer üç geminin tayfaları Del Kano'nun idaresine girmek istememişler, hepsi bir tarafa gitmişti. Kimi geri dönerek İspanyaya ulaşacağını sandı, kimi bilmediği bir yola doğru yelken açtı, fakat üçü de koca denizlerde ve vahşilerle dolu adalarda kayboldular.

Üç yıllık uzun bir yolculuktan sonra, Macellan 'ın beş gemisinden ancak biri: Del Kanonun gemisi, 270 tayfadan da ancak 31 i geri döndü.

*****

Macellan ve arkadaşları, İspanyadan çıkıp, bir süre Afrikanın Batısını takip ettiler. Oradan Atlas Okyanusuna açılarak Güney Amerikanın Doğu kıyılarına ulaştılar. Brezilya, Arjantin ve Patagonya sahillerini de baştanaşağı geçtikten sonra, bugün büyük amiralin adını taşıyan boğaza girdiler.

Böylece Batıdan giden geminin Doğudan geldiğini işiten halk, artık dünyanın yuvarlak olduğuna inandı ve Macellanı tarih sayfalarına geçirdi. Macellan Yeryüzünde, Dünyanın yuvarlak, olduğunu isbat eden ilk insandır.

Küçük Balıkçının yumruğu

Üç kardeştiler. İkisi kız, biri erkek... Kristin ile Ingrid, erkek kardeşleri olan Sver'in büyüğü oldukları halde, daima onun sözlerini dinlerlerdi. Küçük oğlan, zekiydi, çalışkandı, İsveç denizlerinin bütün havalarını biliyordu. Dalgaların nezaman kabaracağını, yıldız rüzgârının ne zaman esmeğe başlıyacağını gemiciler ekseriya ondan sorarlardı.

Babaları öldükten sonra üç kardeş yalnız ve kimsesiz kalmışlardı. Artık bundan sonra hep beraber çalışıp kazanmak gerekiyordu. İngrid, babadan kalan kayıkla ağları ve küçük evi satarak şehire gitmeği teklif etti. Çünkü okuduğu dergilerde Oslo'da kendi kendine giden tramvayların, on katlı büyük evlerin, tiyatroların bulunduğunu öğrenmişti. Kristin de bu hoş teklife yanaşmak istedi. Fakat babasının bütün güzel huylarını kendisinde toplayan Sver, kızkardeşlerinin bu isteklerini şiddetle reddetti:

-Siz delirdiniz mi? diye bağırdı. Oslo'nun elektrikli tramvayları sizin karnınızı doyurur mu sanıyorsunuz? Oraya gittikten sonra ne yapacaksınız?. Ne iş göreceksiniz? Satacağınız bu kayıkla bu evin parası mı sizi duyuracak?.. Annemiz bizi burada doğurdu, başka yerlerde sürünmek için serüvenlere atılamayız.

Küçük Sver bütün zekâsiyle konuşarak iki kızkardeşinin istekleri üzerinde durdu. Nihayet hep beraber balık avına çıkmağa, böylece hayatlarını kazanmağa karar verdiler.

O yıl kış çok şiddetli olmuştu. Rüzgâr alabildiğine büyük bir hızla esiyor, kıyının kayaları, sabahtan akşama kadar dalgaların döğüşüyle inliyordu.

Sver üç günden beri balığa çıkamamıştı. Zaten kışın pekaz avlıyabiliyordu. Bu yüzden evin bütün ihtiyaçlarını, karıncalar gibi yazdan temin ediyordu.

O akşam üç kardeş yemeklerini yedikten sonra bir süre oturdular, ve yattılar. Dışarıda azgın dalgaların sesi duyuluyordu. Rüzgâr alabildiğine esiyor, dolulu bir yağmur yağıyordu.

Üç kardeş bu korkunç, tüyler ürpertici sesler içinde uyudular. Ancak sabaha karşı Sver gözlerini birdenbire açtı. Dışarıda

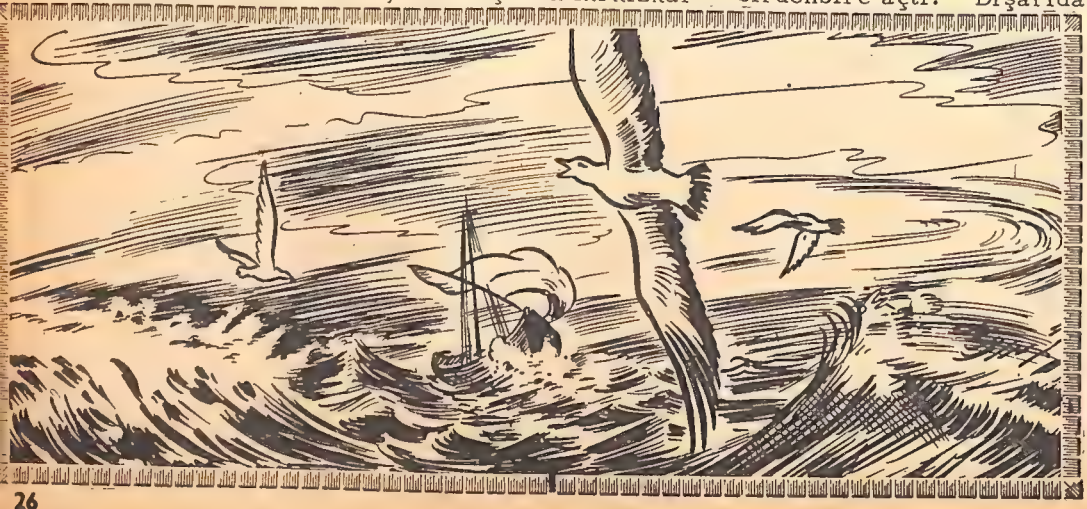

hâlâ yağmurun, rüzgarın, dalgaların sesi devam ediyordu. Fakat Sver, bu sesten başka bir sesi ayırmağa çalışıyor, kulaklarını kabartarak uzun uzun dışarısını dinliyordu.

Bir aralık Kristin de uyandı. Sver, ablasının yatağında doğrulduğunu görünce:

- Kristin, dedi. Denizden bir ses geliyor?

-Ne sesi? Dalgaların sesi değil mi?

-Hayır, dalgaların, rüzgârın sesinden başka bir-

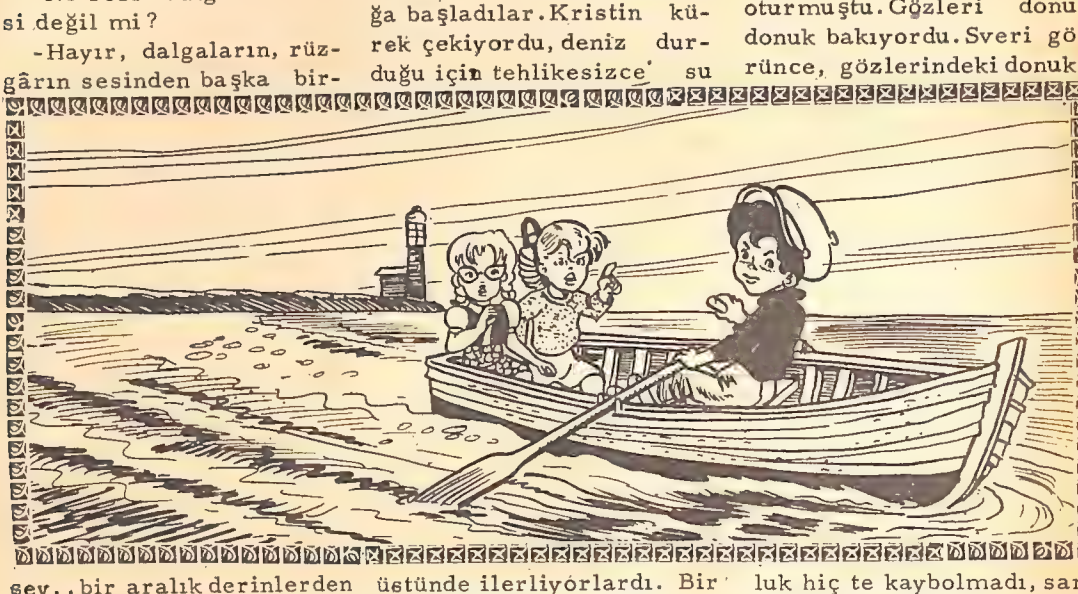

şey.. bir aralık derinlerden bir insanın acı acı bağırdığını duydum. Şimdi de kayalarda sürtünen tahta sesleri kulağıma geliyor.

- Tahta sesleri mi?. Tuhaf şey? Ben duymıyorum. Belki denizin kıyıdan aldığı bir tahta kayalara çarpmıştır.

-Hayır, hayir, bu öyle ses değil.. sanki bir gemi, bir yelkenli kayalara düştü, parçalanıyor...

Sver birdenbire yatağından fırlayarak heyecanla, söylendi:

-İşte bak, biri bağırıyor Bir insan bağırıyor, duyuyor musun? Duyuyor musun?

Kristin de yatağından fırlayıp pencereye koştu. Dışarıda yavaş yavaş gündüz oluyordu. Ortalık aydınlanıyor ve dalgalar gittikçe küçülüyordu.

Sver:

-Deniz duruyor, dedi... Haydi hazırlan da gidelim!

Bu sırada İngrid de kalkmıştı, üç kardeş sırtlarına birer gömlek geçirerek dışarıya fırladılar. Kıyının kumlarına bıraktıkları kayığı denize ittiler. Üçü de binip yavaş yavaş açılmağa başladılar. Kristin kürek çekiyordu, deniz durduğu için tehlikesizce su üstünde ilerliyorlardı. Bir kayayı döndükten sonra Kristin:

-İşte bir yelkenli! diye bağırdı.

Sver ayağa kalkarak baktı:

-Evet, bir yelkenli.. kayalara oturmuş.. ben babaha karşı işte bu yelkenlinin sesini duydum. İçinde nasılsa birkaç zavallı da var, Haydi, biraz hızlı gidelim, belki kurtaracak can bulabiliriz.

Kristin kürekleri süratle çekmeğe başladı. Suyun üzerinde hızla giden sandal, nihayet yelkenlinin üzerine düştüğü kayaya yaklaştı... Sver, kayığın baş tarafına geçerek, kızkardeşlerine seslendi:

-Ben yelkenliye çıkıyorum. Sandalı buradan uzaklaştırmayın.

Küçük balıkçı kayalardan sekerek, nihayet yelkenliye yanaştı. Yelkenlinin yarısı suda, yarısı da kayalar üstünde kalmıştı. Yelkenler ise hâlâ açık duruyordu. Sver içeriye atlar atlamaz korkuyla durdu. Geminin bir köşesinde iki büklüm bir kadın yatıyordu. Diğer bir köşede de ihtiyar bir adam oturmuştu. Gözleri donuk donuk bakıyordu. Sveri görünce, gözlerindeki donukluk hiç te kaybolmadı, sanki gördü, görmiyordu.

Sver:

-Heyyy, bay!. diye seslendi. Sizi kurtarmağa geldim.

İhtiyar adam bu sesi duymamış gibi hareketsiz oturuyordu. Sver bir daha bağırdığı halde cevap alamadı. Gitti ihtiyarı omuzlarından sarstı, kulağına bağırdı, gözleri önünde elini kolunu salladı, yine olmadı. Sanki bu adam taş kesilmişti. Fakat kalbi yine çarpıyor, damarlarındaki kan işliyordu. Sver adamcağızın delirdi sanıyordu. Bu defa ihtiyarı bırakıp kadına koştu. Kadın hâlâ yaşıyordu.. Fakat bayılmıştı, dişleri birbirine kenetlenmişti.

Sver yelkenliden Kristine seslendi. Kayığın küreklerine İngrid geçti, Kristin de yelkenliye geldi, iki kardeş önce kadını kayığa taşıdılar, sonra da ihtiyar adamı götürdüler.

Sver kurtardığı bu iki insandan dolayı gönlünde büyük sevinç duyuyordu.

Kazaya uğrayan bu iki insanı eve getirip yatırdılar. Kadın ertesi sabah gözlerini açtı ve başından geçenleri anlattı:

-Bergenden geliyoruz... ledi. Niçin bir vapura binmediğimizi mi soruyorsunuz?

Ha, bakını size bunu hiç korkmadan anlatabilirim... Babam Bergenin en büyük zenginlerinden biridir. Bir süre önce bir hırsız çetesi babamı tehdit etmeğe başlamıştı. 50 bin lira istiyordu, babam bu 50 bin liranın ülkeye zararlı insanlara gitmesini istemedi ve 50 bin lirayı aldı, Yoksul Çocukları Esirgeme Kurumuna verdi. Sonra hırsız çetesine kısa bir mektup bırakarak 50 bin lirayı kimlere verdiğini anlattı. O akşam ikimiz de bir yelkenliye bindik. Kararımız Bergenden uzaklaşıp küçük bir kasabaya yerleşmek, ve rahat etmekti. Gece yolda korkunç bir fırtınaya yakalandık, bir aralık dalgalar yelkenlinin iki tayfasını alıp götürdü. Biz ikimiz kaldık, babamla ben yelkenlinin tek kamarasına çıktık. Fakat kamara su almağa başladı, havasızlıktan boğuluyorduk, sonunda bir kaya üstüne düştük. Babamın başı şiddetle kamara duvarlarına çarptı. Ben de kendimi dışarı attım. İşte siz geldiniz, bizi böyle buldunuz.

Üç kardeş iki hastaya en

büyük bakımı gösteriyorlardı. Üç gün içinde baba kız, ayağa kalktılar, genç kız iyileşmişti. Fakat ihtiyar adam hâlâ konuşamıyordu. Bütün uğraşmalara rağmen gözlerinin donukluğu giderilmiyor, sabahtan akşama kadar bir sandalye üstünde oturup taş gibi öylece saatlerini geçiriyordu.

Kızı da babasını bu halde gördükçe gözyaşları dökülüyor, üzülüyordu.

Bir sabah Sver büyük bir düşünce içinde uyandı. Uzun süre yatağında gözleri açık durarak ihtiyar adamın nasıl iyileştirileceğini bulmağa çalıştı. Köyde doktor yoktu. Sonra genç kız kendilerinin burada olduklarını belli etmek istemiyordu. Çünkü 50 bin lirayı ellerinden kaçıran hırsızlar buraya kadar gelebilir ve babasını öldürebilirlerdi.

Sonunda birdenbire yataktan fırladı, hızla yürüyerek ihtiyarın yanına geldi. Başını çevirdi ve kızlara seslendi:

-Buraya gelin ve benim yapacağım şeye bakın. bu son tecrübemiz.. eğer başaramazsak doktor çağırmak zorundayız.

Küçük balıkçı ihtiyar adamın karşısına geçti, birdenbire bütün sesiyle: "Heeyyy!" diye bağırdı, sonra yumruğunu bütün şiddetiyle ihtiyarın sol çenesine indirdi.

İhtiyar adam yumruğu yer yemez sağa doğru sallandı, düşmemek için sol eliyle karyolanın tahtasına tutundu. Yüzü kıpkırmızı kesildi, ve gözlerini birkaç defa kırparak başını kaldırdı. İlk defa kısık bir sesle:

-Ne oluyor? Ne oluyor? diye mırıldandı.

Üç kardeş, genç kızı sevinçle ellerini çırparlarken ihtiyar, şaşkın şaşkın etrafına bakındı. Bu sefer daha canlı bir sesle:

-Ben neredeyim? Burası neresi? diye sordu.

O zaman genç kız babasının boynuna sarıldı.. Sver de gurur içinde ihtiyar adamın sorgusuna gülerek cevap verdi:

-Küçük bir balıkçının, büyük bir doktorun evinde...

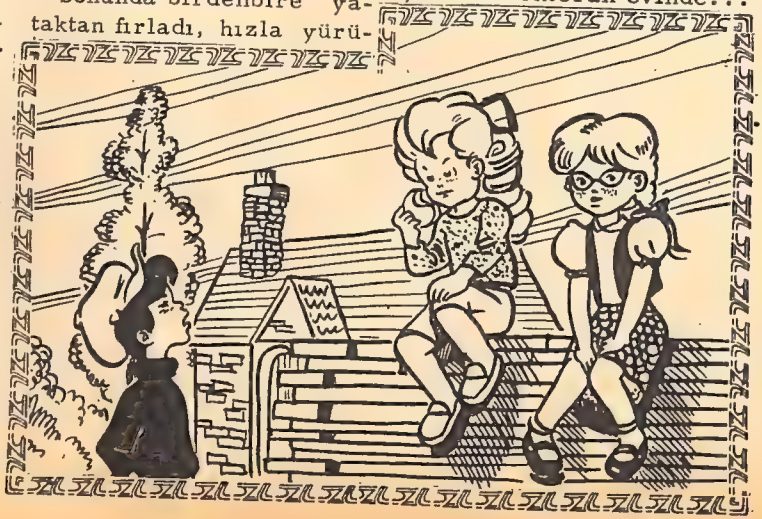

TOPAÇ ile TONTON

BOTEKA (BÖ-TÄ-KÄ) = DÜKKÂN

İKİ ŞİŞE!

TE KAZANCIN YOLUNU BULDUK!

$ $ $ $ $

SANA, NE YAPACAĞIMIZI SÖYLEYECEĞİM... BİR ARAMAYA ÇIKACAĞIZ. SEN BU TARAFA BEN BU TARAFA BULDUĞUMUZ ŞİŞELERİ TOPLIYACAĞIZ.

* Hii! HAH!..

*Hii! HAH! = ÇOK İYİ...

ON DAKİKA SONRA...

BAKALIM NE KADAR BULDUN?

Hi! HA!

*Hi! HA! = SAYABİLİRSİN

BİR..İKİ.. ÜÇ.. DÖRT... BEŞ... ALTI... YEDİ...

Hi! HA!

*Hi! HA! = KAZANDIM.

BİR DAKİKA BEKLE TONTON! BU BOŞ DEĞİL, ERDEN AL DIN!

* Hi! HA!

*Hi! HA! = ŞURADAKİ SANDIKTAN.

OH! OH! BUNU AMCAM KOYMUŞTU BURAYA! O SİHİRBAZDIR. VE BÜTÜN DÜNYAYI DOLAŞMIŞTIR. BU SANDIĞIN BÜYÜLÜ ŞEYLERLE DOLU OLDUĞUNU VE ONDAN UZAK DURMAMIZI SÖYLERDİ!

BÜYÜLÜ OLARAK NE VAR? İÇİ DUMAN DOLU! BİR ŞEY GÖREMİYORUM!

CAMDAN TUHAF BİR TAPASI VAR! NE DERSİN TAPASINI AÇALIM MI TONTON?

Hi!! * HA!

* Hİ! HA! = AÇSAK FENA OLMAZ!..

UHH! TAPA ÇOK SIKIŞMIŞ. SANKİ BİN YIL AÇILMAMAK ÜZERE KAPANMIŞ!

TAMAM AÇTIM!..

YİPPPİİİİ!

BİNBİR YIL SONRA NİHAYET SERBEST KALDIM.

AMANIN!.. BİR ECİNNİ!

BİR DAKKA RİCA EDERİM!..

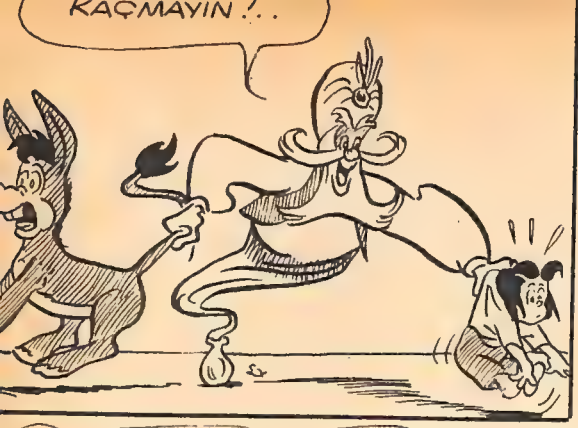
KAÇMAYIN!..

BENİ SERBEST BIRAKTIĞINIZ İÇİN DİLEYİN BENDEN NE DİLERSİNİZ?
BİR ŞEY İSTEMİYORUZ CİN EFENDİ!

ŞİŞENİZİ YANLIŞLIKLA AÇTIK. BOŞ ŞİŞELERİ BAKKALA SATIP PARA ALACAKTIK
OH! HOO!

DEMEK ZENGİN OLMAK İSTİYORSUNUZ ?

BU KOLAY!
BU İŞ İÇİN HALIMA İHTİYAÇ VAR!

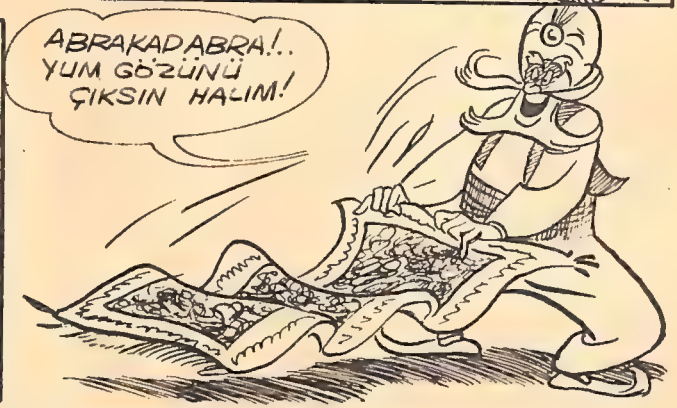
ABRAKADABRA!.. YUM GÖZÜNÜ ÇIKSIN HALIM!

ÇA-
IM!

SİZ YERİNİZDE KALIN, HEMEN DÖNECEĞİM!

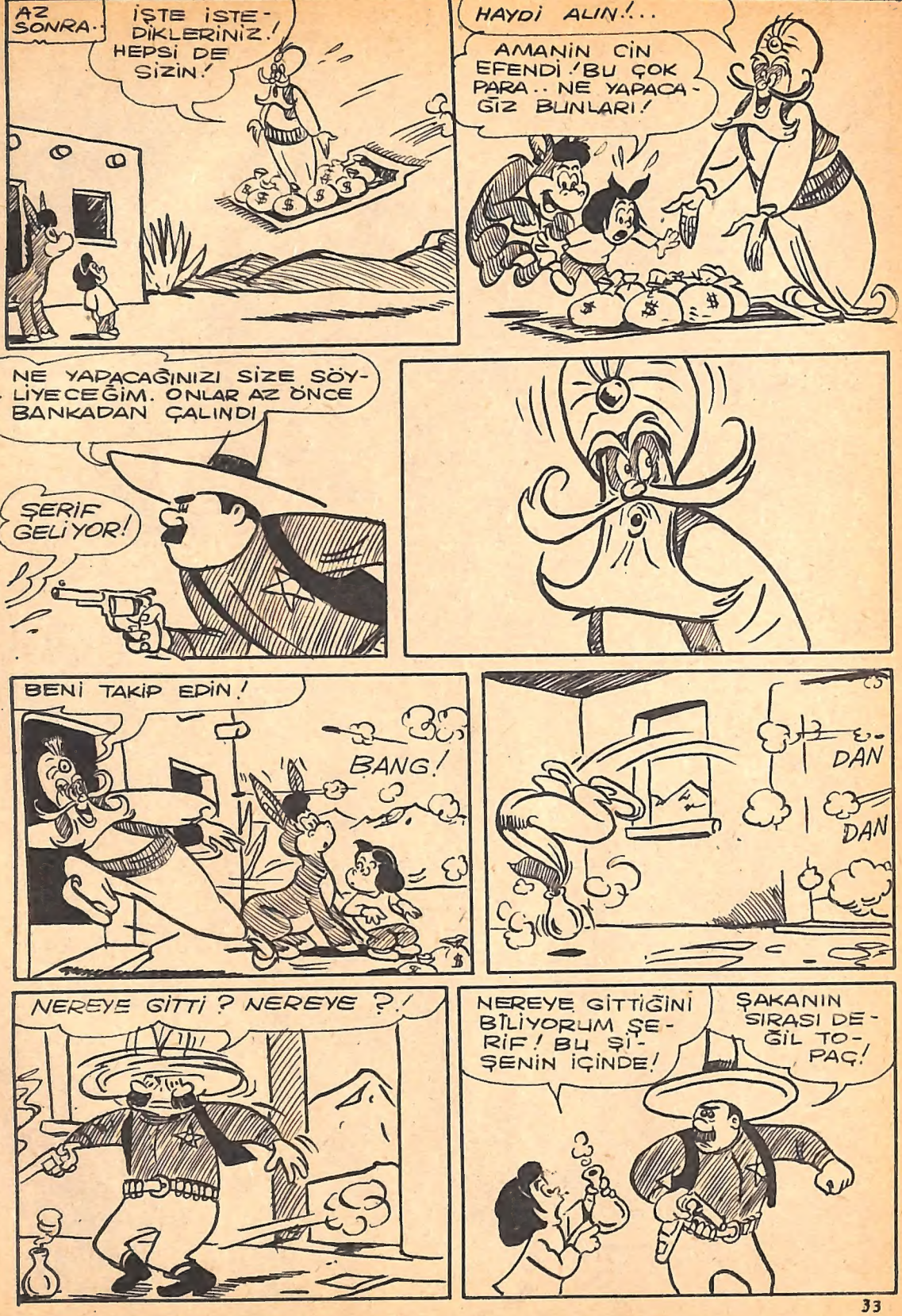
AZ SONRA..
İŞTE İSTEDİKLERİNİZ! HEPSİ DE SİZİN!
HAYDİ ALIN!..
AMANİN CİN EFENDİ! BU ÇOK PARA.. NE YAPACAĞIZ BUNLARI!
NE YAPACAĞINIZI SİZE SÖYLİYECEĞİM. ONLAR AZ ÖNCE BANKADAN ÇALINDI
ŞERİF GELİYOR!
BENİ TAKİP EDİN!
BANG!
DAN
DAN
NEREYE GİTTİ? NEREYE?!
NEREYE GİTTİĞİNİ BİLİYORUM ŞERİF! BU ŞİŞENİN İÇİNDE!
ŞAKANIN SIRASI DEĞİL TOPAÇ!

O PARMAK JAK'TI..... ! KILIK DEĞİŞTİRDİ.

FAKAT ŞERİF EFENDİ!...

NEYSEKİ PARALARI ELE GEÇİRDİM. BANKAYA GÖTÜREYİM. BU BAŞARIMDAN DOLAYI VALİLİĞE ADAYLIĞIMI KOYAYIM!

FAKAT

HAH! HAH! HA! APTAL ŞERİFİN BİRİSİ! ZATEN HEPSİ BÖYLEDİR!

HAH! HAH! HA! BİNBİR YILDA BİR BENİ YAKALIYAMIYACAKLAR!

TONTON, BU CİN HIRSIZ! ONU ŞİŞEDEN ÇIKARMAKLA KÖTÜ BİR İŞ YAPTIK! GENE ŞİŞEYE KAPATMALIYIZ!

*Hii! HA!

* Hii! HA! = HAKLISIN

SONRA..

ŞEY, CİN EFENDİ, SİZ ŞİŞEYE GİRMEYECEK KADAR BÜYÜKSÜNÜZ, BUNU NASIL YAPIYORSUNUZ!

BAKIN, ÇOK KOLAY!

DUMAN HALİNE GİRİYORUM VE..

TAMAM TONTON! ONU TEKRAR ŞİŞEYE HAPSETTİK! AMCAMIN SANDIĞINA KOYALIM, BİN BİR YIL DAHA ORADA KALSIN!

*Hii! HA!

*Hii! HA! = O CİN Dİ, BİZ DE CİN AKILLIYIZ.

MİNİK KARDEŞLERE

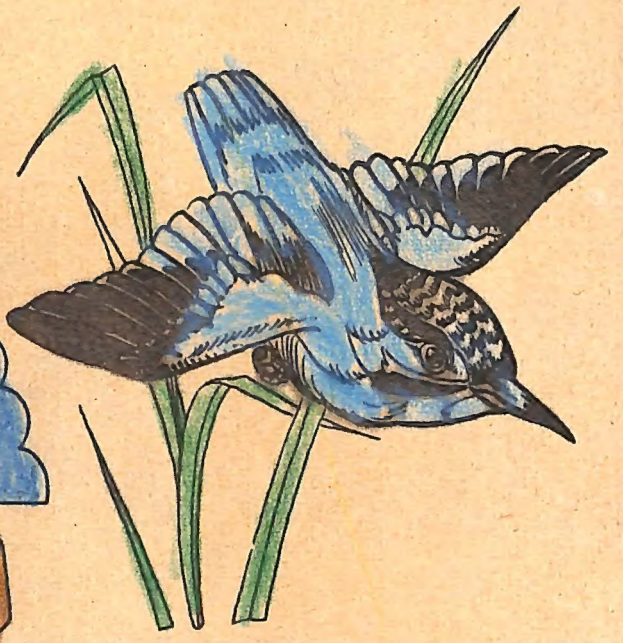

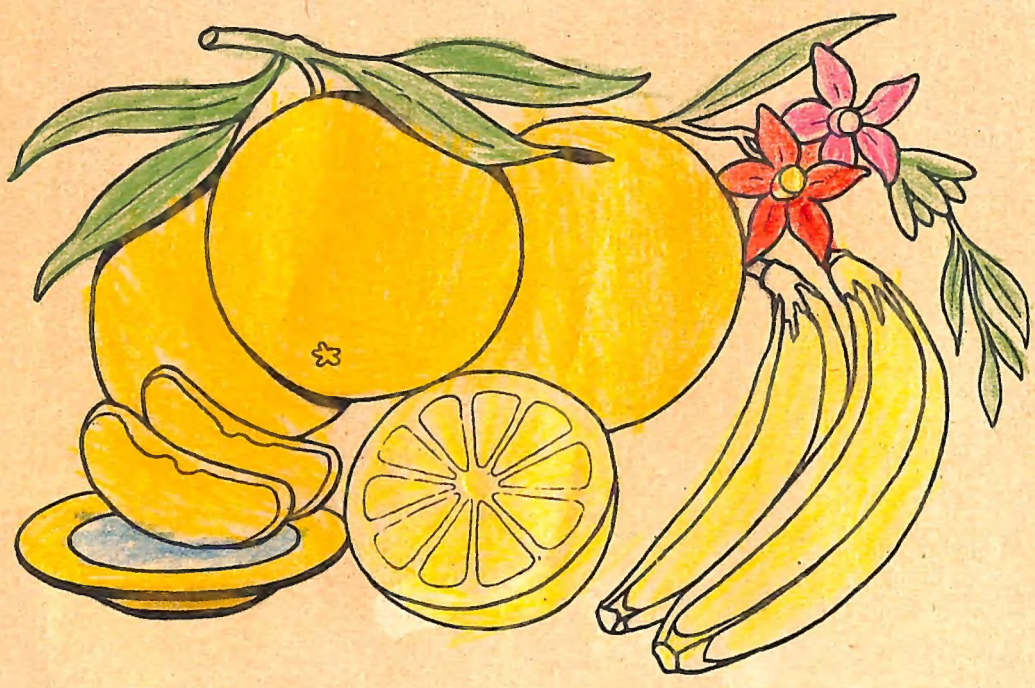

RESİMLERİ RENKLI KALEMLERİNİZLE BOYAYINIZ

ilk ders

KÜLTÜR YAYIN 10

TÜRK TİCARET BANKASI